

1.2 วัตถุประสงค์ควรเป็นระยะยาว เพราะองค์การที่มุ่งเป้าหมายเฉพาะระยะสั้นนั้น มักไม่ให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสินค้าและธุรกิจบริการ ระบบงาน และวิธีปฏิบัติงาน ซึ่งการที่องค์การไม่ลงทุนเรื่องการวิจัยและพัฒนาจะทำให้องค์การมีผลกำไรสูงในระยะสั้น แต่ระยะยาวเป็นการยากที่องค์การจะรักษาสถานะที่เป็นอยู่และการอยู่รอดของกิจการ หากเรามององค์การธุรกิจของประเทศญี่ปุ่น พบว่า ส่วนใหญ่เน้นเป้าหมายระยะยาวจึงพัฒนาคน แต่องค์การของประเทศตะวันตกเน้นเป้าหมายระยะสั้นจึงให้ความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยี

1.3 มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพสินค้าและธุรกิจบริการอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อให้ได้สินค้าและธุรกิจบริการที่มีคุณภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งคุณภาพที่ดีเท่านั้นที่จะเป็นจุดขายและดึงดูดใจลูกค้า

2. เน้นความสำคัญกับเป้าหมายด้านคุณภาพ (Quality objectives) ผู้บริหารจะต้องตระหนักว่าเราได้ดำเนินธุรกิจอยู่ในสังคมแบบที่เป็นอยู่ในอดีตอีกต่อไป ทั้งนี้ จึงไม่ควรปล่อยให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น เช่น ความล่าช้าในการทำงาน ความผิดพลาดต่าง ๆ การใช้วัตถุดิบที่ไม่มีคุณภาพ และการใช้แรงงานที่ไร้ความสามารถ เป็นต้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นในทุก ๆ จุดของกระบวนการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งไม่หยุดนิ่งที่จะปรับปรุงคุณภาพต่อไป

2. ตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอทุกขั้นตอน องค์การควรยกเลิกวิธีการควบคุมคุณภาพโดยการตรวจสอบขนาดใหญ่ (Mass Inspection) เพราะเป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพและยังทำให้มีต้นทุนสูงอีกด้วย นอกจากนี้ การตรวจสอบเป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลว่าสินค้าที่ผลิตนั้นเป็นไปตามข้อกำหนด (Specification) และมีข้อบกพร่อง (Defective) หรือไม่อย่างไร ซึ่งเมื่อพบข้อบกพร่องต้องสูญเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการแก้ไขอย่างไร้ประโยชน์

4. คัดเลือกผู้ขายปัจจัยการผลิตโดยเน้นที่คุณภาพ องค์การควรพิจารณาความสามารถของผู้ขาย เพราะหากว่าผู้ขายปัจจัยการผลิตไม่มีคุณภาพ ก็คงไม่สามารถสร้างวัตถุดิบที่มีคุณภาพให้กับองค์การ ดังนั้น เมื่อเหตุไม่ดีผลที่ปรากฏย่อมไม่ดีด้วย การคัดเลือกผู้ขายโดยเน้นคุณภาพจึงเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งที่องค์การต้องยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

5. ปรับปรุงระบบการปฏิบัติงาน การปรับปรุงการปฏิบัติงานเป็นกลยุทธ์ประการหนึ่งที่องค์การต่าง ๆ นำไปใช้เพื่อให้งานมีคุณภาพที่สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนการปฏิบัติงานลดลง อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มีก่อกำเนิดขึ้นควบคู่กับการเปลี่ยนแปลง คือ การต่อต้านของคนในองค์กร ดังนั้น จึงต้องทำความเข้าใจเพื่อให้การปรับปรุงสำเร็จตามเป้าหมาย สำหรับ สิ่งที่องค์การควรดำเนินการก่อนปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงในเรื่องใด ๆ ดังนี้

- 1) ศึกษาความสำคัญและความจำเป็นของการปรับปรุงอย่างมีหลักการ
- 2) เสนอแนวคิดต่อคณะกรรมการบริหารองค์การ
- 3) สื่อสารความเข้าใจให้ทุกคนรับทราบและพร้อมรับฟังความคิดเห็นของทุกคน
- 4) จัดอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องตรงกัน

หลักการในการสร้างคุณภาพทั้ง 4 ประการข้างต้น เป็นเพียงแนวทางที่องค์การสามารถนำไปปรับใช้เพื่อสร้างความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจสู่คุณภาพที่ยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

ชาญชัย อาจินสมอาจาร. พฤติกรรมในองค์การ. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด, ม.ป.ป.

เทรินทร์ สิริโชคชัยกุล. ระบบคุณภาพ ISO 9000. นนทบุรี : หจก. กิตติพร, 2539.

เพิ่มผลผลิตแห่งชาติ,สถาบัน. “PICK UP” จดหมายข่าวรายเดือน Productivity Corner. 3 (29): 3 ; สิงหาคม 2545.

วังนีย์ หมั่นจักร์. เอกสารประกอบการเรียน วิชา ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000. พิษณุโลก : วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก, 2545

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. TQM คู่มือสู่องค์กรคุณภาพยุค 2000. กรุงเทพฯ ฯ : TPA PUBLISHING, 2541.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และสมชาย หิรัญกิตติ. ศัพท์การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทดวงกมลสมัย จำกัด, 2540.

สมเดช อิงคะวะระ และปริญญา บุญกนิษฐ. การบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิต. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2546.

อาชีวศึกษา, กรม และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, สำนักงาน. เอกสารโครงการความร่วมมือ วิชา ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2539.

ใบความรู้ที่ 1.2	
ชื่อหน่วย หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	

หัวข้อเรื่อง

1. ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง
2. หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง
3. เป้าหมายของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. การประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหาสาระ

เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงชี้แนะการดำเนินชีวิตให้แก่พสกนิกรชาวไทย เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขให้รอดพ้นและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับชาติ ให้ดำเนินการในทางสายกลาง โดยมีความพอเพียงด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

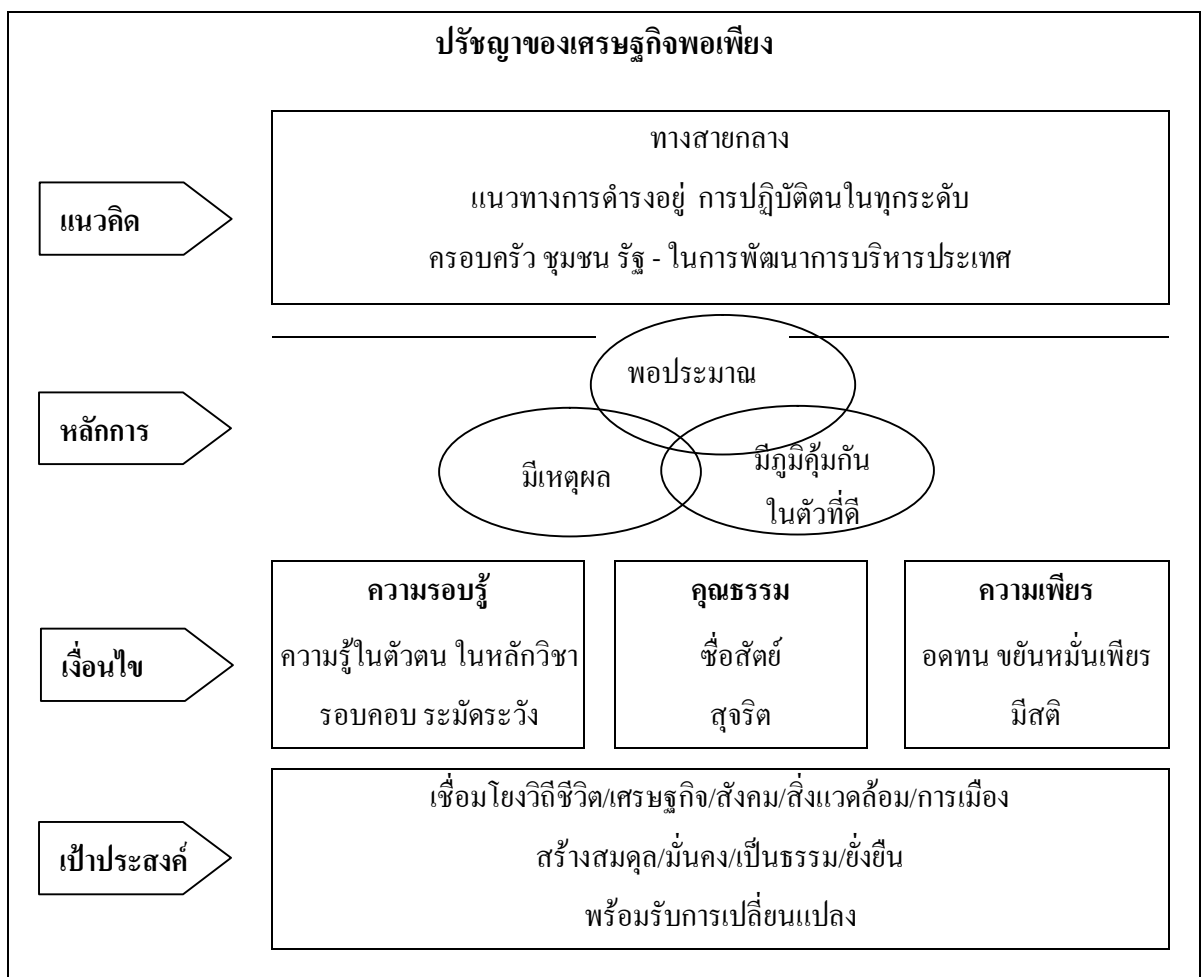
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในวโรกาสต่าง ๆ รวมทั้งพระราชดำรัสอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2542 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป ดังนี้ (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547 : 6-7)

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนิน

ไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ- ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและ กว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

จากความหมายข้างต้น สามารถเขียนเป็นปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 1.9 แสดงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตลอดจน ใ้ความรู้ ความรอบคอบและคุณธรรม ประกอบกับการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำ ซึ่งมีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน ดังนี้ (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2548 : 13-17)

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

3. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อม ๆ กันดังนี้

3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวพร้อมรับผลกระทบการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้นต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เงื่อนไขคุณธรรม ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่โลภและไม่ตระหนี่